379R0269

14.2.79 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 38/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 269/79 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1979

περί καθιερώσεως κοινῆς δασικῆς δράσεως σέ ὁρισμένες περιοχές τῆς Κοινότητος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 43,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς(1),

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(2),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς(3),

'Εκτιμώντας:

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 39 παράγραφος 2 ὑπό α) τῆς συνθήκης, ἡ κοινωνική διάρθρωση τῆς γεωργίας καί οἱ διαρθρωτικές καί φυσικές διαφορές μεταξύ τῶν διαφόρων ἀγροτικῶν περιοχῶν πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη κατά τήν ἐπεξεργασία τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς·

ὅτι γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 39 παράγραφος 1 ὑπό α) καί β), πρέπει νά ληφθοῦν σὲ κοινοτικό ἐπίπεδο ἰδιαίτερες διατάξεις προσαρμοσμένες στήν κατάσταση τῶν πλέον μειονεκτικῶν γεωργικῶν περιοχῶν ὅσον ἀφορᾶ τίς συνθῆκες παραγωγῆς τους·

ὅτι τό παρόν εἰδικό καθεστώς ἐνισχύσεων σέ δασικές δραστηριότητες ἀποβλέπει στήν συμπλήρωση κοινῶν γεωργικῶν μέτρων πού ἀφοροῦν εἰδικά τίς μεσογειακές περιοχές τῆς Κοινότητος·

ὅτι οἱ ξηρές μεσογειακές περιοχές τῆς Κοινότητος εὑρίσκονται σέ ἰδιαίτερα μειονεκτική κατάσταση ὅσον ἀφορᾶ τή διάβρωση, τήν οἰκονομία τῶν ἐδαφῶν σέ ὕδατα καί τούς κινδύνους πυρκαϊᾶς·

ὅτι οἱ δασικές ἐνέργειες γενικά συνδέονται καί δύνανται νά βοηθήσουν συγχρόνως:

— στή συντήρηση καί τή βελτίωση τοῦ ἐδάφους, τῆς πανίδας, τῆς χλωρίδας καί τοῦ καθεστῶτος τῶν ὑπογείων ὑδάτων καί τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας,

— στήν παραγωγικότητα τῶν γεωργικῶν ἐδαφῶν διά τῆς ἐγκαταστάσεως ἀλεξηνέμων καί ὑποστέγων καί διά ἐνεργειῶν ἐπί τῆς περιφερειακῆς ὑδρογραφίας καί κλιματολογίας·

ὅτι τό δάσος βοηθάει γιά μιά καλύτερη χρησιμοποίηση τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ στή γεωργία·

ὅτι γιά τήν αὔξηση τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἐνεργειῶν ἀναδασώσεως, πρέπει νά ἐνθαρρύνεται μία καλύτερη δασική ἐκμετάλλευση·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀπαιτεῖται, προκειμένου νά ὑπάρξει κοινοτική χρηματοδοτική παρέμβαση, νά παρέχουν παρόμοιες ἐνέργειες ἐπαρκή ἐγγύηση γιά τήν ἀποτελεσματικότητά τους·

ὅτι τέτοιες ἐνέργειες πού ἀφοροῦν σχετικά σημαντικές γεωγραφικές ἑνότητες πραγματοποιοῦνται οὐσιαστικά σύμφωνα μέ πολυετῆ προγράμματα·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἐναρμόνιση μεταξύ τῶν μέτρων τῆς Κοινότητος καί αὐτῶν τοῦ Κράτους Μέλους, εἶναι ἀπαραίτητο τά προγράμματα πού θά χρηματοδοτηθοῦν ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί 'Εγγυήσεως πού ἀποκαλεῖται στό ἑξῆς «Ταμεῖο» νά ἔχουν λάβει τή σύμφωνη γνώμη τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους Μέλους καί νά συμμετέχει τό τελευταῖο στή χρηματοδότηση·

ὅτι γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς τηρήσεως ἀπό τούς δικαιούχους τῶν ὅρων πού ἔχουν τεθεῖ κατά τή χορήγηση τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, πρέπει νά προβλεφθεῖ διαδικασία ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου καθώς καί ἡ δυνατότητα ἀναστολῆς, μειώσεως ἢ καταργήσεως τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου·

ὅτι παρέμβαση τοῦ Ταμείου ὑπό μορφή κεφαλαιακῆς ἐπιδοτήσεως ἴσης μέ τό 50% τοῦ ὕψους τῆς ἐπενδύσεως συνιστᾶ κατάλληλη συμμετοχή τῆς Κοινότητος, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἰδιαιτέρων προβλημάτων τῶν περιφερειῶν αὐτῶν·

ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀνωτέρω, τά μέτρα πού ἀναφέρονται κατωτέρω συνιστοῦν κοινή δράση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης 'Απριλίου 1970 περί χρηματο-

(1) ΕΕ ἀριθ. A 117 τῆς 20.5.1978, σ. 2.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 182 τῆς 31.7.1978, σ. 59.
(3) Γνώμη διατυπωθεῖσα τήν 12ην 'Ιουλίου 1978 (δέν ἔχει δημοσιευθεῖ ἀκόμη στήν 'Επίσημη 'Εφημερίδα).

δοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2788/72(2)·

ὅτι ἀνήκει στήν ἁρμοδιότητα τῆς 'Επιτροπῆς ἡ ἔγκριση τῶν προγραμμάτων πού ὑποβάλλονται ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη Μέλη μετά ἀπό τή γνώμη τῆς Μονίμου 'Επιτροπῆς Γεωργικῶν Διαρθρώσεων πού συστήθηκε διά τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1962 περί συντονισμοῦ τῶν πολιτικῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων(3)· ὅτι πρέπει, ἐξάλλου, νά προβλεφθεῖ ἡ διαβούλευση τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ταμείου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 11 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70·

ὅτι πρέπει νά ληφθοῦν τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τή διευκόλυνση τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν προβλεπομένων ἐπενδύσεων προκειμένου νά ἀντιμετωπισθεῖ ὁ ἐπείγων χαρακτήρας τῶν ἐν λόγω ἀναγκῶν καί νά ἐνισχυθεῖ ἡ ἔναρξη τῶν δραστηριοτήτων πού θά ἀναληφθοῦν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

"Αρθρο 1

Γιά τήν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ ὁρισμένων μεσογειακῶν περιοχῶν τῆς Κοινότητος καθιερώνεται κοινή δράση πού προορίζεται στή βελτίωση, διά παρεμβάσεως στό δασικό τομέα, τῶν μή εὐνοϊκῶν γιά τή γεωργία γεωφυσικῶν καί καλλιεργητικῶν συνθηκῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή συντήρηση τοῦ ἐδάφους καί τῶν ὑδάτων. 'Η κοινή δράση περιλαμβάνει τή χρηματοδοτική συμμετοχή τοῦ τμήματος «προσανατολισμός» τοῦ Ταμείου, στά δασικά μέτρα πού ἀνταποκρίνονται στούς ὅρους πού προβλέπονται στούς τίτλους I καί II, ὑπό τούς ὅρους καί σύμφωνα μέ τίς λεπτομέρειες πού προβλέπονται στούς τίτλους III καί IX.

ΤΙΤΛΟΣ I

Πρόγραμμα-πλαίσιο

"Αρθρο 2

Τό πρόγραμμα-πλαίσιο ἀφορᾶ μέτρα ἀναδασώσεως, βελτιώσεως ὑποβαθμισμένων δασῶν καί ἄλλα ἀναγκαῖα συμπληρωματικά μέτρα, ὅπως ἡ κατασκευή δασικῶν διόδων, οἱ ἐργασίες ἀναχωματισμοῦ καί ἡ προστασία κατά τῆς πυρκαϊᾶς καθώς καί οἱ ἀπαραίτητες μελέτες καί εἰδικοί πειραματισμοί:

— στήν 'Ιταλία, στό Mezzogiorno, στό Lazio, στήν Toscana, στή Liguria, στήν Umbria, στή Marche, στήν Emilia-Romagna καθώς καί στίς ἐπαρχίες τοῦ Cuneo καί Alessandria στό Piemont καί στήν Pavia στή Lombardia,

— στή Γαλλία, στίς περιοχές Languedoc-Roussillon, Provence-Côte-d'Azur καί Κορσική καθώς καί τά διαμερίσματα Ardèche καί Drôme.

Αὐτό τό πρόγραμμα-πλαίσιο ἐπεξεργάζεται ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος.

"Αρθρο 3

Τό πρόγραμμα-πλαίσιο ἀναγράφει:

α) τίς σχετικές γεωγραφικές περιφέρειες·

β) τήν περιγραφή τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως·

γ) τήν περιγραφή τῶν πρός ἐπίτευξη στόχων καί τήν ἔνδειξη τῶν προτεραιοτήτων, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή συντήρηση τῶν ἐδαφῶν καί τῶν ὑδάτων·

δ) ἐνδεχομένως τήν περιγραφή τῶν προηγουμένων σχεδιαζομένων ἐνεργειῶν ὅπως ἡ συγκέντρωση τῶν στοιχείων καί οἱ κατάλληλες προπαρασκευαστικές ἐργασίες·

ε) τήν οἰκονομική σπουδαιότητα τοῦ προγράμματος γιά τόν γεωργικό τομέα στίς ἐν λόγω περιοχές, συμπεριλαμβανομένων τῶν συνεπειῶν γιά τούς παραγωγούς·

στ) τή σχέση μέ τό γενικό πρόγραμμα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως·

ζ) μία ὑποθετική ἐκτίμηση τοῦ κόστους καί τῶν ἀπαραιτήτων χρηματοδοτικῶν μέσων μετ' ἐνδείξεως ἐνδεχομένως τοῦ ρυθμοῦ τῶν προβλεπομένων δαπανῶν.

"Αρθρο 4

1. Τό πρόγραμμα-πλαίσιο καθώς καί οἱ ἐνδεχόμενες προσαρμογές του διαβιβάζονται στήν 'Επιτροπή ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος.

2. Τό ἐν λόγω Κράτος Μέλος, αἰτήσει τῆς 'Επιτροπῆς, παρέχει συμπληρωματικά στοιχεῖα ἐκτιμήσεως σχετικά μέ τά δεδομένα πού ἀπαιτοῦνται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3.

"Αρθρο 5

Τό πρόγραμμα-πλαίσιο καί οἱ ἐνδεχόμενες προσαρμογές του ἐγκρίνονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 15.

ΤΙΤΛΟΣ II

Εἰδικά προγράμματα

"Αρθρο 6

Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὡς εἰδικό πρόγραμμα νοεῖται κάθε πολυετές δημόσιο πρόγραμμα πού ἀναφέρεται σέ δασικά μέτρα πού θά ἐφαρμοσθοῦν

(1) ΕΕ ἀριθ. N 94 τῆς 28.4.1970, σ. 13.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 295 τῆς 30.12.1972, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. 136 τῆς 17.12.1962, σ. 2892/62.

σέ μία ἤ περισσότερες εἰδικές γεωγραφικές περιοχές πού περιλαμβάνονται στό πρόγραμμα-πλαίσιο ἤ σέ σημαντικό τμῆμα τῶν περιοχῶν αὐτῶν. Τό εἰδικό πρόγραμμα περιλαμβάνει ἕνα ἤ περισσότερα σχέδια ἐπενδυτικοῦ ὑλικοῦ πού θά πραγματοποιηθοῦν σέ δημόσια ἐδάφη, ἡμιδημόσια ἤ ἰδιωτικά.

Ἄρθρο 7

1. Τά εἰδικά προγράμματα πρέπει νά ἐνσωματωθοῦν στό πρόγραμμα-πλαίσιο καί νά ἀνταποκρίνονται στούς ὅρους πού καθορίζονται ἀπό αὐτό.

Ἐπί πλέον, πρέπει νά περιλαμβάνουν τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

α) ὅσον ἀφορᾶ τήν αἰτιολόγηση τῶν προγραμμάτων, τήν περιγραφή τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως καί τῶν πρός ἐπίτευξη στόχων·

β) ὅσον ἀφορᾶ τόν ἐντοπισμό τῶν περιοχῶν πού ἀναφέρονται στά προγράμματα, γεωγραφικά συγκεκριμένα στοιχεῖα πού ἀφοροῦν τίς τοποθεσίες τῶν ἐργασιῶν καί τίς ἐπιφάνειες τίς ὁποῖες καλύπτουν οἱ δραστηριότητες πού θά ἀναληφθοῦν·

γ) ὅσον ἀφορᾶ τά προβλεπόμενα μέσα, τήν περιγραφή καί τόν ποσοτικό χαρακτηρισμό τῶν τεχνικῶν μέσων καί τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ πού θά χρησιμοποιηθεῖ καθώς καί τῶν προβλεπομένων δαπανῶν καί χρηματοδοτικῶν μέσων·

δ) ὅσον ἀφορᾶ τήν πορεία τῶν προγραμμάτων τήν κατάταξη τῶν ἐργασιῶν σέ χρονικά διαστήματα·

ε) ὅσον ἀφορᾶ τά χρησιμοποιούμενα ἐδάφη, τίς ἐπιφάνειές τους ἀνά κατηγορία ἰδιοκτησίας·

στ) τήν οἰκονομική σημασία τοῦ προγράμματος γιά τό γεωργικό τομέα στίς ἐν λόγω περιοχές, συμπεριλαμβανομένων τῶν συνεπειῶν γιά τούς παραγωγούς.

2. Τά εἰδικά προγράμματα πρέπει:

α) νά παρέχουν ἐπαρκή ἐγγύηση γιά τήν ἀποτελεσματικότητά τους·

β) νά συμβάλλουν στή βελτίωση τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων καί ἰδιαίτερα στή συντήρηση τῶν ἐδαφῶν καί τῶν ὑδάτων χωρίς νά προκαλεῖται βλάβη στίς ἄλλες μορφές τοῦ περιβάλλοντος.

3. Τά εἰδικά προγράμματα πρέπει νά ἀφοροῦν περιοχές στίς ὁποῖες ὑπάρχουν ἰδιαίτερες δυσκολίες ὡς πρός τή διάβρωση καί τήν οἰκονομία τῶν ἐδαφῶν σέ ὕδωρ· πρέπει νά δίδεται προτεραιότητα στά προγράμματα πού ἐνδιαφέρουν συνολικά μιά σημαντική ὑδρογραφική λεκάνη. Τά προγράμματα πρέπει νά περιλαμβάνουν ἐνέργειες πού ἀποσκοποῦν στόν περιορισμό τῶν μειονεκτημάτων πού ὀφείλονται στόν κατατεμαχισμό τῆς ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον παρόμοιος κατατεμαχισμός ἀποτελεῖ ἐμπόδιο γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος.

ΤΙΤΛΟΣ III

Διαδικασία ἐξετάσεως τῶν εἰδικῶν προγραμμάτων

Ἄρθρο 8

1. Οἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς τοῦ Ταμείου στά εἰδικά προγράμματα πρέπει νά ὑποβάλλονται διά μέσου τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους Μέλους.

2. Γιά νά δύνανται νά τύχουν τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, τά εἰδικά προγράμματα πρέπει νά ἔχουν ἐγκριθεῖ ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος.

3. Οἱ αἰτήσεις συνδρομῆς πρέπει νά συνοδεύονται ἀπό στοιχεῖα πού παρέχουν τήν διαβεβαίωση, ὅτι τό εἰδικό πρόγραμμα πληροῖ τούς ὅρους πού προβλέπονται στόν τίτλο II.

4. Τά στοιχεῖα πού πρέπει νά περιλαμβάνουν οἱ αἰτήσεις καί ὁ τρόπος παρουσιάσεώς τους καθορίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 15, κατόπιν διαβουλεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

Ἄρθρο 9

1. Ἡ χορήγηση τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου ἀποφασίζεται, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 15, κατόπιν διαβουλεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

2. Ἡ ἀπόφαση συνδρομῆς κοινοποιεῖται στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καθώς καί στόν ὑπεύθυνο ὀργανισμό ἐκτελέσεως τοῦ εἰδικοῦ προγράμματος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Οἰκονομικές καί γενικές διατάξεις

Ἄρθρο 10

1. Ἡ χρονική διάρκεια πού προβλέπεται γιά τήν πραγματοποίηση τῆς κοινῆς δράσεως ἀνέρχεται σέ πέντε ἔτη ἀπό τῆς θέσεως σέ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Τό προβλεπόμενο κόστος τῆς κοινῆς δράσεως πού ἐπιβαρύνει τό Ταμεῖο ἀνέρχεται, γιά τή χρονική διάρκεια πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, σέ 184 ἑκατομμύρια εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες.

3. Τρία ἔτη ἀπό τῆς θέσεως σέ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τό Συμβούλιο θά προβεῖ, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, στήν ἐξέταση τῆς καταστάσεως ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν. Ἄν ἀπό τήν ἐξέταση αὐτή προκύπτει ὅτι τά ὅρια τῶν πρός ἐκτέλεση ἐργα-

σιῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 11 εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθοῦν πρό τῆς λήξεως τῆς περιόδου τῶν πέντε ἐτῶν πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, τά ὅρια αὐτά θά δύνανται νά αὐξηθοῦν 25% κατά ἀνώτατο ὅριο· θά ὑπάρχει αὔξηση ἀνάλογη μέ τό προβλεπόμενο κόστος τῆς κοινῆς δράσεως πού ἐπιβαρύνει τό Ταμεῖο γιά τήν περίοδο πέντε ἐτῶν.

4. Πρό τῆς λήξεως τῆς περιόδου πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, ὁ παρών κανονισμός, κατόπιν προτάσεως τῆς 'Επιτροπῆς, ἐπανεξετάζεται ἀπό τό Συμβούλιο.

5. Τό ἄρθρο 6 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 ἐφαρμόζεται στόν παρόντα κανονισμό.

"Αρθρο 11

1. 'Η συνδρομή τοῦ Ταμείου συνίσταται σέ συνεισφορές κεφαλαίου πού χορηγοῦνται σέ μία ἤ περισσότερες δόσεις.

2. 'Η συνδρομή τοῦ Ταμείου ἀνέρχεται σέ 50%τῶν δαπανῶν πραγματοποιήσεως τῶν ἐργασιῶν καί τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 ἐντός τῶν ἀκολούθων ὁρίων:

— γιά τίς ἀναδασώσεις, μέχρι μιᾶς ἀνωτάτης ἀξίας 2 000 λογιστικῶν μονάδων ἀνά ἑκτάριο καί ἐντός συνολικοῦ ὁρίου 88 000 ἑκταρίων,

— γιά τή θελτίωση τῶν ὑποβαθμισμένων δασῶν, κατά τό μέτρο πού ἀπαιτεῖται ἀπό τή συντήρηση τῶν ἐδαφῶν καί ὑδάτων, ἰδίως διά μετατροπῆς καί δι' ἄλλων μέτρων ὅπως ὁ διαχωρισμός δασῶν/βοσκοτόπων, μέχρι μιᾶς μεγίστης ἀξίας 1 700 λογιστικῶν μονάδων ἀνά ἑκτάριο καί ἐντός συνολικοῦ ὁρίου 96 000 ἑκταρίων,

— γιά τίς συναφεῖς ἐργασίες ὅπως ἀναχωματισμοί καί ἄλλες μικρότερες παρεμβάσεις σταθεροποιήσεως τοῦ ἐδάφους μέχρι μιᾶς μεγίστης ἀξίας 900 λογιστικῶν μονάδων ἀνά ἑκτάριο καί ἐντός συνολικοῦ ὁρίου 80 000 ἑκταρίων,

— γιά τήν προστασία κατά τῆς πυρκαϊᾶς, εἰδικότερα ὅσον ἀφορᾶ τίς πρός ἀναδάσωση καί θελτίωση ἐπιφάνειες, μέχρι μιᾶς μεγίστης ἀξίας 100 λογιστικῶν μονάδων ἀνά ἑκτάριο καί ἐντός συνολικοῦ ὁρίου 200 000 ἑκταρίων,

— γιά τήν κατασκευή δασικῶν διόδων, μέχρι μιᾶς μεγίστης ἀξίας 12 000 λογιστικῶν μονάδων ἀνά χιλιόμετρο καί ἐντός συνολικοῦ ὁρίου 2 400 χιλιομέτρων,

— γιά τίς προπαρασκευαστικές ἐργασίες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 ὑπό δ), μέχρι μιᾶς μεγίστης ἀξίας 6 ἑκατομμυρίων λογιστικῶν μονάδων γιά τά 5 ἔτη καί ἐντός ὁρίου μή ὑπερβαίνοντος τό 5% τοῦ κόστους κάθε σχετικοῦ προγράμματος.

3. 'Η ἐλαχίστη ἐθνική συμμετοχή σέ δημόσιο κεφάλαιο ἀνέρχεται σέ 40% τῶν δαπανῶν.

4. 'Η συμμετοχή τοῦ ἰδιοκτήτη τοῦ ἐδάφους θά ἀνέλθει τουλάχιστον σέ 5%. 'Εν τούτοις, ἐφ' ὅσον ἡ ἐνσωμάτωση τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ στό εἰδικό πρόγραμμα εἶναι δημοσίου συμφέροντος καί ὁ ἰδιοκτήτης δέν εἶναι δυνατό νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό τήν ἐνσωμάτωση αὐτή ἐντός προδήλου χρονικοῦ διαστήματος, ἡ συμμετοχή του δύναται νά ἐπιβαρύνει τήν ἁρμοδία δημοσία ἀρχή.

"Αρθρο 12

1. Βάσει τῆς ὑποβολῆς ἀποδείξεων περί τῶν ὁλοκληρωθέντων ἐτησίως ἐπί μέρους τμημάτων, προκαταβολές δύνανται νά χορηγοῦνται γιά τήν πραγματοποίηση, στά πλαίσια εἰδικοῦ προγράμματος, τῶν δασικῶν ἐργασιῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2, σέ σχέση μέ τίς λεπτομέρειες χρηματοδοτήσεως πού ἀποφασίζονται ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καί σύμφωνα μέ τήν ἐξέλιξη τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

2. Οἱ προκαταβολές δέν δύνανται νά ὑπερβαίνουν τό 80% τῆς κοινοτικῆς συμμετοχῆς στίς δαπάνες ἑνός ὁλοκληρωθέντος ἐτησίως ἐπί μέρους τμήματος τῶν δασικῶν ἐργασιῶν πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφασίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

"Αρθρο 13

1. Οἱ δόσεις, δυνάμει τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου καταβάλλονται στούς ὀργανισμούς πού ὁρίζονται γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος.

2. Καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς παρεμβάσεως τοῦ Ταμείου ἡ ἀρχή ἤ ὁ ὀργανισμός πού ὁρίζεται γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος διαβιβάζει στήν 'Επιτροπή, κατόπιν αἰτήσεώς της, ὅλα τά δικαιολογητικά καί τά ἔγγραφα πού ἀποσκοποῦν νά ἀποδείξουν ὅτι οἱ χρηματοδοτικοί καί ἄλλοι ὅροι πού ἐπιβάλλονται γιά κάθε εἰδικό πρόγραμμα πληροῦνται. 'Η 'Επιτροπή δύναται, στήν ἀνάγκη, νά διενεργεῖ ἐπί τόπου ἔλεγχο.

Κατόπιν διαβουλεύσεως τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων, δύναται νά ἀποφασίζεται ἡ ἀναστολή, ἡ μείωση ἤ ἡ κατάργηση τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 15:

— ἄν τό εἰδικό πρόγραμμα δέν ἐκτελεῖται ὅπως ἔχει προβλεφθεῖ, ἤ

— ἄν δέν πληροῦνται ὁρισμένοι ἀπό τούς ἐπιβαλλομένους ὅρους, ἤ

— ἄν ἡ ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν δέν ἔχει γίνει σέ προθεσμία ἑνός ἔτους ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 9.

'Η ἀπόφαση κοινοποιεῖται στό Κράτος Μέλος καθώς καί στό δημόσιο ὀργανισμό πού εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν ἐκτέλεση τοῦ εἰδικοῦ προγράμματος. 'Η 'Επιτροπή προβαίνει στήν ἀνάκτηση τῶν ποσῶν πού ἡ καταβολή

τους δέν εἶχε δικαιολογηθεῖ ἢ δέν δικαιολογεῖται πλέον.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφασίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70

Ἄρθρο 14

1. Γιά κάθε εἰδικό πρόγραμμα πού ἔχει τύχει τῆς συνδρομῆς τοῦ Ταμείου, τό Κράτος Μέλος διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή περιοδικές ἀναφορές πού συντάσσονται ἀπό τόν ὑπεύθυνο δημόσιο ὀργανισμό γιά τήν ἐξέλιξη καί τά οἰκονομικά ἀποτελέσματα τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Οἱ ἀναφορές αὐτές ὑποβάλλονται στίς προθεσμίες πού καθορίζονται στήν ἀπόφαση χορηγήσεως.

2. Ἄν ὁ ὑπεύθυνος δημόσιος ὀργανισμός δέν πληροῖ τήν ὑποχρέωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, ἡ ἀπόφαση χορηγήσεως, κατόπιν προειδοποιήσεως, δύναται νά τροποποιεῖται ἐν ὅλω ἢ ἐν μέρει, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 15 καί μετά ἀπό διαβούλευση τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐπί τοῦ οἰκονομικοῦ μέρους. Ἡ τροποποιητική ἀπόφαση κοινοποιεῖται στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καθώς καί στόν ὑπεύθυνο δημόσιο ὀργανισμό. Ἡ Ἐπιτροπή προβαίνει στήν ὁλική ἢ μερική εἴσπραξη τῶν καταβληθέντων ποσῶν.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τά στοιχεῖα πού πρέπει νά περιέχουν οἱ ἀναφορές πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1, ἀποφασίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία ἡ ὁποία προβλέπεται στό ἄρθρο 15, μετά ἀπό διαβούλευση τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

Ἄρθρο 15

1. Στήν περίπτωση πού γίνεται ἀναφορά στή διαδικασία πού καθορίζεται στό παρόν ἄρθρο ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπή Γεωργικῶν Διαρθρώσεων συγκαλεῖται ἀπό τόν πρόεδρό της, εἴτε κατόπιν ἰδίας αὐτοῦ πρωτοβουλίας εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους Μέλους.

2. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει σχέδιο τῶν πρός λήψη μέτρων. Ἡ ἐπιτροπή ἐκφέρει γνώμη γιά τά μέτρα αὐτά, σέ προθεσμία πού δύναται νά καθορίζει ὁ πρόεδρός της σέ συνάρτηση μέ τόν ἐπείγοντα χαρακτήρα τῶν ὑποβληθέντων πρός ἐξέταση θεμάτων, μέ πλειοψηφία σαράντα καί μιᾶς ψήφων, οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν Μελῶν ὑπολογιζόμενοι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. Ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει τά μέτρα τά ὁποῖα ἐφαρμόζονται ἀμέσως. Ἐν τούτοις, ἄν τά μέτρα αὐτά δέν εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐπιτροπή ἀνακοινώνει αὐτά ἀμέσως στό Συμβούλιο. Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναβάλει τήν ἐφαρμογή ἕνα μήνα κατ' ἀνώτατο ὅριο ἀπό τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Τό Συμβούλιο μέ εἰδική πλειοψηφία, δύναται νά λαμβάνει διαφορετική ἀπόφαση ἐντός προθεσμίας ἑνός μηνός.

Ἄρθρο 16

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τῆς λήψεως ἀπό τό Συμβούλιο ἀποφάσεως ἐπί τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 6 Φεβρουαρίου 1979.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

P. MEHAIGNERIE